Ankenævnet for Forsikring

893/12

Den 29. maj 2012 blev i sag nr. 80.795:

xxxx xxxxxxx
xxxxx xxxx xxx xxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i If Skadeforsikring. Hun klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde dækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet henviser til, at klagerens krav i anledning af ulykkestilfældet i 1995 er forældet senest ved udgangen af 2009.

Det fremgår af sagen, at klageren den 21/2 1995 blev overfaldet af sin kæreste, som tog kvælertag samt slog og sparkede hende. Hændelsen blev anmeldt til selskabet den 3/11 1995. I forbindelse med sagens behandling ved Erstatningsnævnet, blev spørgsmålet om méngrad og erhvervsevnetab indbragt for Arbejdsskadestyrelsen, som i sin vurdering af 14/4 1998 fastsatte klagerens varige mén til 20 % for posttraumatisk belastningsreaktion samt 10 % for urgeinkontinens.

I overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens vurdering, udbetalte selskabet erstatning for en méngrad på 30 %. Dette blev meddelt klageren i brev af 29/7 1998.

Ved mail af 11/1 2011 rettede klageren henvendelse til selskabet på ny. Af mailen fremgår bl.a.:

"Under ovennævnte skade er der på baggrund af Arbejdsskadestyrelsens vejledende fastsættelse af min méngrad og mit erhvervsevnetab sket udbetaling i henhold til policebestemmelserne.

Erstatningsnævnet for voldsofre har ved ankesagen i Østre Landsret ved dom af 16. september 2005 fået medhold i, at Erstatningsnævnet kunne kræve nye undersøgelser for fastsættelse af min méngrad og tabet af erhvervsevnen, således at den af Arbejdsskadestyrelsen i den 14.08.1998 vurderede méngrad og erhvervsevnetab, alene var at betragte som vejledende.

Arbejdsskadestyrelsen har nu til brug udbetaling af erstatninger fra Erstatningsnævnet for Voldsofre og mine egne forsikringer med de omhandlende præmiedækninger takseret den endelige skade til en méngrad på 40% mod tidligere 30% og erhvervsevnetabet er vurderet til 50% mod tidligere 35%.

Jeg medsender Arbejdsskadestyrelsens vurdering af 21.12.2010, som er kommet til min kundskab mandag den 03.01.2011."

Af den medsendte vurdering fra Arbejdsskadestyrelsen af 21/12 2010, hvor den samlede méngrad blev forhøjet til 40 %, fremgår bl.a.:

"Vi er ved brev af 30. november 2006 blevet bedt om en udtalelse om méngraden og erhvervsevnetabet efter erstatningsansvarslovens § 10.
...

Tidligere vurdering

Vi har den 14. april 1998 vurderet følgerne efter ulykken til en méngrad på 30 procent og et erhvervsevnetab på 35 procent.

Efterfølgende har der været tilløb til vurdering at sagen igen, men den blev ved brev af 31. juli 2007 henlagt, på baggrund af at [klageren] ikke ønskede sagen behandlet.

Sagsfremstilling

...
Af undersøgelse foretaget på Retsmedicinsk institut 27. februar 1995 fremgår at der var udtalte smerter ved berøring og synkning fra forsiden og sidefladerne af hals og strube.
...

Begrundelse for méngrad

...
Efter tabellens punkt A.3.1 vurderes ensidig stemmebåndslammelse med talebesvær til 12 procent.

Vi har lagt vægt på, at der er dokumenteret skade på struben med væsentlige stemmeproblemer.

Vi har med udgangspunkt i ovenstående punkt givet et tillæg og nu fastsat det samlede varige mén til 40 procent, på baggrund af et skøn over det samlede funktionsniveau."

Selskabet modtog herefter de lægelige oplysninger, som lå til grund for Arbejdsskadestyrelsens vurdering.

3. 80.795

Af speciallægeerklæring af 18/7 2010 udarbejdet af en speciallæge i øre-, næse- og halssygdomme fremgår bl.a.:

"Aktuelle hændelse:

Blev den 21. februar 1995 udsat for livstruende fysisk overgreb fra kæresten. Af retsmedicinsk erklæring fremgår at patienten har været udsat for kvælergreb og befundet sig i livsfare.
Af politiattesten samme dag fremgår at man dokumenterede hæmatom omkring ve. kæbeben,
...
I ganen konstateres petekkier som tegn på kraftig kvælning og på halsen ses kradsningsmærker og ømhed af struben og synkesmerter fra halsen.
Af den retsmedicinske erklæring om hændelsesforløbet fremgår, at kvælertaget var med en hånd på hver sin side af halsen, og tommelfingrene op mellem hals og underkæbe. Efterfølgende havde voldsmanden flyttet hånden længere ned mod strubehovedet og klemt til, hvorefter det sortnede for hendes øjne. Patienten havde efterfølgende lufthunger og smerter i halsen, synkesmerter og hæshed. Ved den retsmedicinske undersøgelse konstateredes udtalte smerter ved berøring af forside og begge sideflader af hals og strube samt smerter i halsen ved synkning.
...
Dertil kommer at patienten har været hæs med fonasteniske gener siden overfaldet, hvilket er baggrunden for den aktuelle speciallægeundersøgelse.
Af ufuldstændig journalkopi fra ØNH-afdelingen ... fremgår at patienten blev tilset den 13-7-2005 p.gr.a. synkebesvær og mistanke om recurrensparese. Der blev foretaget CT-scanning af hals og lunger, der er beskrevet som værende normal, men larynx er slet ikke beskrevet formentlig fordi der af henvisningen ikke fremgik at larynx havde været udsat for et traume, men derimod kun begrundet i mulig cancermistanke. Denne mistanke blev afkræftet.
Ved kontrol den 19.08.2005 fandtes stemmen uændret og ved laryngoskopi fandtes total immobilitet af hø. stemmelæbe men små rokkebevægelser i hø. aryregion, der er det led, der bevæger stemmelæben. Patienten henvises til logopædisk stemmetræning hos logopæd ..., CSV (Center for Specialundervisning i København).
Ved de efterfølgende kontroller er stemmelæben fortsat immobil men nu med en delvis kompensation fra de øvrige strubemuskler takket være den logopædiske træning af stemmen. Ved den sidste kontrol den 25.10.06 er stemmen da noget bedre, men stadig luftfyldt og utilstrækkelig i forhold til den daglige stemmebelastning som advokat. Der foretages afsluttende akustisk stemmeanalyse, der beskrives som værende normal, men ikke desto mindre tilbydes en supplerende injektionsbehandling af den paretiske stemmelæbe.
Den forventede yderligere forbedring af stemmen er udeblevet snarere tværtimod.
Patientens aktuelle gener er at stemmen er blevet skurrende og hæs, med svag styrke og klang, har ingen bæredygtighed trods daglig træning med logopædens øvelser.
...
Konklusion:
Der er påvist skade på såvel larynxskelet som nerveforsyning til stemmelæbemusklerne.
Ikke blot er der en dobbelt nerveskade til stemmelæberne, men hø. ary-bruskled, der bevæger hø. stemmelæbe er helt ankylotisk (ubevægeligt) formentlig enten ved direkte traume med dislokation af leddet eller ved blødning intrakapsulært. Ved elektromyografi af larynx findes disse forandringer af ældre dato og af kronisk karakter og tilstanden betragtes som stationær. Blodprøver, EKG, rtg.billeder og CT-scanning tyder ikke på andre årsager til patientens stemmeproblemer end de traumer patienten er blevet påført den 21.2.1995."

Ved brev af 11/4 2011 til klageren afviste selskabet at yde dækning for en méngrad på yderligere 10 % for skaden på struben med henvisning til, at kravet var forældet. Selskabet bemærkede, at sagen havde været forelagt deres lægekonsulent, som vurderede, at hendes tilstand havde været stabil siden den 25/10 2006, hvor hun var til afsluttende kontrol, og det blev konstateret, at der var lammelse af stemmelæberne.

Klagerens advokat sendte brev af 3/5 2011 til selskabet, hvori hun gjorde gældende, at forældelsesfristen først begyndte at løbe på tidspunktet for Arbejdsskadestyrelsens udtalelse. Vedlagt brevet fremsendte hun sit brev af 11/12 2006 til Arbejdsskadestyrelsen, hvori hun udtrykte undren over, at klageren var blevet bedt om at udfylde et skema vedrørende gener/mén, da sagen drejede sig om erhvervsevnetab.

Selskabet fastholdt ved brev af 31/5 2011 afgørelsen og bemærkede, at klagerens advokat siden december 2006 havde været klar over, at Arbejdsskadestyrelsen genvurderede méngraden, hvorfor hun kunne have kontaktet selskabet.

Over for nævnet har klagerens advokat gjort gældende, at selskabet skal udbetale erstatning i overensstemmelse med den seneste afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen.

Af selskabets brev af 13/7 2011 til nævnet fremgår bl.a.:

> **"Konklusion**
> If fastholder at skadelidte eller dennes advokat har været bekendt med et muligt krav siden oktober 2006, i hvert fald ved udgangen af 2006. I henhold til forældelsesloven forældes et krav 3 år efter forfaldstidspunktet, hvorfor kravet er forældet i oktober 2009 og senest ved udgangen af 2009.
>
> Vi skal bemærke at vi intet har hørt fra skadelidte eller dennes advokat i perioden 29. juli 1998 og frem til 11. januar 2011. Det er først den 11. januar 2011 at If får besked omkring de foreliggende omstændigheder."

Hertil bemærker klagerens advokat i brev af 19/9 2011 til nævnet bl.a. følgende:

> "Det bliver fra IF forsikrings side gjort gældende, at forældelse er indtrådt allerede i oktober 2009 - under henvisning til den 3-årige forældelsesfrist. Dette kan indledningsvist afvises, idet sagen korrekt er omfattet af den nye forældelseslov, men ikke § 3, stk. 1, hvorefter forældelsesfristen indtræder 3 år efter fordringens stiftelse. Det er derimod § 30, der finder anvendelse, hvorfor forældelse som udgangspunkt er indtrådt 1. januar 2011.

Udover at forældelsesreglerne ikke er korrekt gengivet af IF forsikring, kan jeg heller ikke tiltræde, at forældelsesfristen skulle løbe fra oktober 2006, som IF forsikring mener, at det er tilfældet.

IF forsikring begrunder fastsættelsen af forældelsesfristens påbegyndelse med, at min klient på daværende tidspunkt blev opmærksom på, at Arbejdsskadestyrelsen - på eget initiativ - havde valgt at foretage en revurdering af min klients varige mén.

Jeg kan ikke tiltræde IF forsikrings ræsonnement. Jeg er derimod af den opfattelse, at min klient ikke reelt har fået kendskab til, at der forelå omstændigheder, der kunne udløse et krav overfor IF forsikring.

Min klient har derfor ikke haft nogen som helst grund til at søge sin sag genoptaget hos IF forsikring i oktober 2006, ej heller i 2007, i 2008 eller i 2009.

I Arbejdsskadestyrelsens oprindelige udtalelse fra april 1998 blev min klients varige mén fastsat til 30 %. Der blev ikke takseret mén for stemmebåndsfølgevirkningerne.

I årene op til Arbejdsskadestyrelsens udtalelse 21. december 2010 var min klients stemmebåndslidelser uforandrede i forhold til på tidspunktet for den oprindelige udtalelse. Derfor havde min klient ikke selv taget initiativ til at anmode om en fornyet udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen - min klient var simpelthen ikke klar over, at der var grundlag for at forhøje méngraden.

Hun havde end ikke oplevet en forværring af sin helbredsmæssige tilstand. Det viser sig blot, at Arbejdsskadestyrelsen ikke har vurderet méngraden godt nok oprindeligt!

Da Arbejdsskadestyrelsen således egenhændigt valgte at revurdere min klients varige mén uagtet at sagen var sendt til Arbejdsskadestyrelsen via Erstatningsnævnet på grund af en diskussion om erhvervsevnetab, regnede min klient ikke med at få forhøjet sin méngrad. Der blev derfor heller ikke rejst et krav eller taget forbehold herom - overfor IF forsikring.

Min klient har ganske enkelt ikke haft grund til at mistænke, at der var et supplerende krav overfor IF forsikring, før 21. december 2010. Og først på det tidspunkt kan sagen søges genoptaget!

Det betyder så, at forældelsesfristen løber fra 20. december 2010, jf. forældelsesloven § 3, stk. 2. Forældelse indtræder herefter først 21. december 2013.

Det kan supplerende oplyses, at Topdanmark og Codan, hvor min klient også har en ulykkesforsikring, begge har genoptaget sagen efter Arbejdsskadestyrelsens udtalelse og udbetalt yderligere godtgørelse for varige mén uden at påberåbe forældelse."

6. 80.795

Nævnet udtaler:

Nævnet lægger til grund, at klageren i hvert fald siden udgangen af 2006 har været bekendt med, at hun muligt havde et yderligere krav om erstatning for mén som følge af skaden på struben med stemmeproblemer til følge.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet herefter, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet har anset klagerens krav på erstatning for et varigt mén på yderligere 10 % for forældet.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson